

LIBRIS

We know
books

James Patterson

și Maxine Paetro

Private

Agencia de investigații

editura rao

Private – Agenția de investigații / James Patterson și Maxine Paetro ;
trad.: Ferent Iordana, Ferent Ștefan. - București : Editura RAO, 2015
ISBN 978-606-609-742-0

I. Paetro, Maxine
II. Iordana, Ferent (trad.)
III. Ștefan, Ferent (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Editura RAO
Str. Bărgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

JAMES PATTERSON & MAXINE PAETRO

Private
© 2010 by James Patterson
Toate drepturile rezervate

Această ediție a fost publicată prin înțelegere cu
Little, Brown, and Company, New York, New York, USA
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză
Iordana Ferent
Ștefan Ferent

© Editura RAO, 2013
Pentru versiunea în limba română

2015

ISBN 978-606-609-742-0

Cuprins

PROLOG

Ești mort, Jack! / 9

PARTEA ÎNTÂI

Cinci ani mai târziu, cu toate afacerile în
derulare conform planului / 19

PARTEA A DOUA

Numărul treisprezece / 95

PARTEA A TREIA

Ce legătură are dragostea
cu asta? / 165

PARTEA A PATRA

Lunetistul / 249

EPILOG

S-a terminat! / 389

MULȚUMIRI / 407

UNU

Deși este de înțeles că nu mai reușesc să-mi aduc aminte foarte clar, prima dată când am încetat să mai exist, lucrurile s-au petrecut după cum urmează.

Peste tot în jurul meu, salvele de mortier loveau cu un zgomot surd, declanșând ceea ce răsună ca o răpăială de lame de ras, în timp ce eu îl duceam pe umăr pe caporalul pușcaș marin Danny Young, un tip la care țineam foarte mult. Era cel mai dur soldat alături de care luptasem vreodată, amuzant cât cuprinde, dar, mai presus de toate, *plin de speranță*, de vreme ce soția rămasă în West Texas era însărcinată cu cel de-al patrulea copil.

În clipa aceea, sângele amărâtului curgea din abundență pe costumul meu de zbor, precum apa murdară dintr-o țeavă de scurgere, și-mi terfelea bocancii.

Am traversat terenul pietros, alergând prin întuneric, și am rostit încercând să-mi înăbuș emoțiile față de Danny:

– Te-am adus, gata, te-am adus! Cel puțin rămâi cu mine, *mă auzi?*

Nici n-am apucat bine să îl las jos, pe pământ, la câțiva metri depărtare de elicopter, că dintr-odată s-a produs o explozie zguduitoare ca și cum pământul ar

fi erupt în jurul meu. Am simțit o lovitură năucitoare ca de ciocan în piept și totul s-a sfârșit.

Am trecut în lumea dreptilor. Nici măcar nu știu cât am fost dus.

Del Rio mi-a povestit mai târziu că inima mi se oprișe.

Îmi amintesc doar că mergeam plutind spre lumină, îmi amintesc durerea și mirosul foarte urât al combustibilului de avion.

Ochii mi s-au deschis brusc, iar în fața lor a apărut Del Rio, care îmi masa pieptul cu mâinile. Când a văzut că în sfârșit reacționez, a izbucnit în râs. Avea obraji scâlțați în lacrimi.

– Jack, ticălosule, te-ai întors!

O perdea compactă de fum negru și uleios aluneca rotindu-se spre noi. Danny Young zăcea chiar lângă mine, cu picioarele într-o poziție nefirească, iar în spațele lui Del Rio se afla elicopterul care ardea cu o flacără strălucitoare și albă, gata-gata să explodeze.

Amicii mei erau încă în elicopter. Prietenii mei! Băieții care își riscaseră viețile pentru mine.

Am reușit să îngaim câteva vorbe:

– Trebuie să-i scoatem de acolo!

Del Rio a făcut tot posibilul să mă oprească, dar eu mi-am folosit cotul răsucindu-l spre falca lui și l-am lovit cu toată puterea. Del Rio a căzut pe spate, iar eu m-am desprins de el și am pornit în fugă spre elicopterul prăbușit exact în momentul când învelișul de magneziu a luat foc.

În elicopter se aflau pușcași marini și eu trebuia să-i scot afară.

Teribila mitralieră cu gloanțe dum-dum¹ de calibru cincizeci a început să răpăie. Artileria a declanșat brusc o explozie în interiorul aparatului de zbor. L-am auzit pe Del Rio strigând:

– Culcat, tâmpitule! Jack, culcă-te naibii la pământ!

În secunda următoare s-a năpustit asupra mea și m-a trântit la pământ, iar eu i-am simțit din plin toată greutatea celor aproape nouăzeci de kilograme, în vreme ce elicopterul dispărea mistuit de flăcările dezlănțuite. Eram în viață, dar mulți dintre prietenii mei nu mai erau. Jur pe Dumnezeu că oricând aș fi făcut schimb de locuri cu ei.

Presupun că asta spune mult despre mine, dar nu sunt sigur că e numai de bine. Veți vedea și veți fi în măsură să apreciați.

Luați-o încet, este o poveste lungă, dar bună.

¹ Proiectil care își desface vârful ca o floare când întâlnește în cale un corp, producând astfel rupturi și răni grave (n.red.)

Doi

Trecuseră doi ani de la întoarcerea mea din Afganistan și de la război. Nu-mi văzusem tatăl de mai bine de un an și nici nu aveam vreun motiv sau vreo dorință să-l reîntâlnesc. Dar când m-a sunat, a spus că are ceva important să-mi spună. A mai adăugat că era urgent și că avea să-mi schimbe viața.

Tata era un manipulator și un șmecher mincinos, dar mă prinsese la înghesuială, așa că iată-mă trecând de sinistra poartă a vizitatorilor de la California State Prison¹ din Corcoran.

Zece minute mai târziu, ocupam un loc în fața peretelui despărțitor din plexiglas, în timp ce tata intra în cabină pe cealaltă parte și îmi zâmbea dând la iveală locurile goale lăsate de căderea dinților. Cândva fusese un bărbat chipeș, acum arăta precum Harrison Ford dependent de metamfetamină. A înșfăcat telefonul, iar eu am făcut aceeași mișcare de cealaltă parte.

– Arăți bine, Jack. Se vede treaba că îți priește viața pe care o duci.

– Ai slăbit, i-am răspuns.

– Mâncarea de aici este pentru șobolani, fiule.

¹ Închisoarea statală California, amplasată din februarie 1988 în orașul Corcoran, vestită pentru că găzduiește pușcăriași deosebit de periculoși, precum Charles Manson sau Juan Corona (n.tr.)

Tata începea din nou de unde o lăsase ultima dată când îl văzusem, ca să-mi spună că nu mai existau infractori gentlemeni, ci doar derbedei.

– Omoară un vânzător la un Stop-N-Go¹. Transformă un jaf într-o sentință pe viață – pentru ce? Pentru o sută de dolari?

În timp ce îl ascultam a început să mă doară capul, iar spatele și gâtul mi-au înțepenit. Râdea de negri și de hispanici că erau proști, dar el ispășea o condamnare pe viață pentru jaf și crimă. În același timp și în același loc cu aceia pe care îi numise derbedei. M-am rușinat pentru toți anii pe care îi petrecusem tratându-l cu respect și dându-mă peste cap să primesc un „Bravo, Jack“ în loc de un dos de palmă.

– Ascultă, Tom, am spus eu. Voi sta de vorbă cu directorul să văd dacă pot să te transfer la Bel-Air sau Beverly Wilshire.

El a râs.

– O să mă achit față de tine.

În cele din urmă, am zâmbit și eu.

– Nu te schimbi deloc.

A ridicat din umeri și mi-a zâmbit.

– De ce m-aș schimba, Jack?

Am observat tatuaje noi pe degetele tatălui meu. Pe mâna stângă era numele meu, pe dreapta, numele fratelui meu. Obişnuia să ne lovească cu aceste mâini făcute pumni, combinație pe care el o numea „vechiul

¹ Stații de benzină pe teritoriul SUA, inițial o mică afacere de familie începută în 1963 la Madison, Wisconsin, completată în prezent cu magazine, restaurante sau spălătorii auto (n. tr.)

un-doi¹. Am bătut darabana cu degetele pe polița unde îmi sprijineam coatele.

– Te plictisesc? a întrebat el.

– La naiba, nu, dar am parcat mașina în fața unui hidrant.

Tata a râs din nou și a spus:

– Mă uit la tine și mă văd pe mine. Când eram un idealist.

Ticălos narcisist! Încă își mai imagina că era idolul meu, ceea ce nu putea fi decât o mare și gogonată minciună.

– Jack, hai să-ți pun o întrebare serioasă. Ți place să lucrezi pentru polițistul ăla disperat și lipsit de valoare Pinkus PI²?

– Prentiss. Am învățat multe lucruri de la el. Sunt mulțumit. E o treabă la care mă pricep.

– Ți pierzi vremea, Jack, iar eu am o ofertă mult mai bună, a spus el și, după ce s-a convins că îmi captașe atenția, a adăugat: Vreau să preiei Private.

Cred că ajunsese la partea care trebuia să-mi schimb viața.

– Tată, ai uitat? Din Private nu a mai rămas decât o grămadă de dulapuri pentru arhivarea dosarelor, înghesuită într-un spațiu de depozitare.

– Măine urmează să primești un colet, a continuat tata ca și cum nici n-aș fi deschis gura. Ai să găsești o listă cu toți clienții mei, plus toate bârfele pe care le aveam despre ei. Mai este și un document care atestă că am trecut pe numele tău contul meu bancar

¹ Combinație de două lovituri cu pumnii – stâng și apoi drept – sau invers (n.tr.)

² PI (acronim pentru *private investigator*), *detectiv particular* (n.tr.)

din Insulele Cayman. Cincisprezece milioane de dolari, Jack. Toți sunt ai tăi. Faci cu ei ce dorești.

Am privit mirat. Înainte vreme, Private făcuse investigații de primă clasă pentru staruri de cinema, politicieni, multimilionari și chiar și pentru Casa Albă. Tata încasase la greu pentru serviciile lui. Dar cincisprezece milioane? Cum de reușise să câștige atât de mult și, mai presus de orice, oare chiar doream să știu?

– Care-i șmecheria, nu? s-a oferit să mă lămurească. Simplu! Nu-i spune fratelui tău geamăn despre bani. De câte ori i-am dat, n-a știut decât să prizeze sau să-i facă praf la jocuri de noroc. Acesta este dreptul tău dobândit prin naștere, Jack. Încerc să fac ce-i corect măcar o dată în viață.

– M-ai auzit când am spus că sunt mulțumit la Prentiss? am spus eu.

– Aș dori să-ți vezi fața, Jack. Ascultă-mă. Încetează să mai fii „geamănul cel bun“ măcar pentru o afurisită de secundă și reconsideră situația. Nu există bani buni și bani răi. E tot aia. Doar un mijloc de schimb. Și aceasta este o ocazie, una uriașă. O ocazie în valoare de cincisprezece milioane de dolari. Vreau ca Private să fie ținută minte drept cea mai bună agenție. Tu ești un băiat deștept, chipeș și unde mai pui că ești și-un afurisit de erou de război. Fă ca Private să prindă din nou viață. Fă-o pentru mine și, mai important, fă-o pentru tine. Nu căuta nod în papură ca să renunți la un lucru cu adevărat bun. Fă din Private cea mai bună agenție din lume. Ai banii necesari, ai talent și ai compasiune – așa că fă-o.

Un gardian a pus mâna pe umărul tatălui meu. El a închis telefonul, m-a privit cu un fel de tandrețe pe

care nu o mai văzusem de când aveam cinci sau șase ani și mi-a spus:

– Trăiește viața pe care o meriți, Jack. Fă lucruri mărețe.

Apoi, a atins geamul cu palma și s-a întors cu spatele.

La o săptămână după vizita mea la Corcoran, Tom Morgan a fost înjunghiat în ficat. Trei zile mai târziu, tatăl meu se stinge.

PARTEA ÎNTÂI

CINCI ANI MAI TÂRZIU, CU TOATE AFACERILE ÎN DERULARE CONFORM PLANULUI